

**MONGOLIJOS VYRIAUSYBĖS IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS**

Mongolijos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalys),

siekdamos plėtoti abipusiškai naudingą abiejų valstybių ekonominį bendradarbiavimą,

ketindamos sudaryti ir išlaikyti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

pripažindamos poreikį skatinti ir saugoti užsienio investicijas siekiant didinti abiejų valstybių ekonominę gerovę,

susitarė:

**1 straipsnis
SĄVOKOS**

Šiame Susitarime:

1. „Investuotojas“ kiekvienai Susitariančiajai Šaliai yra:

- a) fiziniai asmenys, kurie yra tos Susitariančiosios Šalies piliečiai arba nuolatos gyvena toje Susitariančiojoje Šalyje pagal jos teisės aktus;
- b) juridiniai asmenys, įskaitant bendroves, korporacijas, verslo asociacijas ir kitas organizacijas, kurios yra įsteigtos arba kitokiu būdu tinkamai įkurtos pagal tos Susitariančiosios Šalies teisės aktus ir kurių buveinė yra tos pačios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir kurios verčiasi joje tikrąja ekonomine veikla;
- c) juridiniai asmenys, įsteigti pagal bet kurios trečiosios valstybės teisės aktus, kurių savininkai yra šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodyti asmenys arba kuriuos kontroliuoja šie asmenys.

2. Sąvoka „investicijos“ taikoma visų rūšių turtui, vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investuotam kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jei buvo investuota pagal tos kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, ir pirmiausia tai yra:

- a) kilnojamasis ir nekilnojamasis turtas, taip pat bet kurios kitos teisės *in rem*, tokios kaip hipoteka, įkeitimas ir panašios teisės;
- b) akcijos, dalys ir kitos dalyvavimo bendrovėse formos;
- c) pretenzijos į pinigus, taip pat ir į obligacijas bei skolinius įsipareigojimus, arba į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą;
- d) intelektinės nuosavybės teisės, įskaitant, be kita ko, autorių teises, pramoninės nuosavybės teises, technologinius procesus, pažangią patirtį ir prestižą;
- e) teisės aktais ar sutartimi suteiktos verslo koncesijos ir kitos teisės vykdyti ekonominę veiklą, įskaitant koncesijas atlikti gamtos išteklių paiešką, gavybą ar juos naudoti.

3. „Pajamos“ – tai iš investicijų gautos visos sumos, pirmiausia tai yra pelnas, palūkanos, dividendai, honorarai ir atlyginimai, bet ne vien tai.

4. „Teritorija“ – kiekvienai Susitariančiajai Šaliai tai yra jos suvereni teritorija ir kiti plotai, kuriuose ši Susitariančioji Šalis įgyvendina suverenias teises arba turi jurisdikciją pagal nacionalinius teisės aktus ir tarptautinę teisę.

5. „Susitariančioji Šalis“ taip pat reiškia ir Mongoliją arba Lietuvos Respubliką, jei to reikia pagal kontekstą.

2 straipsnis **TAIKYMO SRITIS**

Šis Susitarimas taikomas vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms, atliktoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus, nesvarbu, ar jos buvo atliktos iki šio Susitarimo įsigaliojimo, ar po to, bet netaikomas jokiam su investicijomis susijusiam ginčui, iškilusiam ar galėjusiam kilti, arba jokiai pretenzijai, išnagrinėjai iki šio Susitarimo įsigaliojimo.

3 straipsnis **SKATINIMAS, PRIĖMIMAS**

1. Viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje kiek įmanoma skatina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijas ir, vadovaudamasi savo įstatymais ir kitais teisės aktais, priima tokias investicijas.

2. Kai viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje yra priėmusi investicijas, ji stengiasi suteikti būtinus su tokia investicija ir su licencinių sutarčių bei techninės, komercinės ar administracinės pagalbos kontraktais susijusius leidimus.

4 straipsnis **APSAUGA, REŽIMAS**

1. Viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje saugo kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijas, atliktas vadovaujantis jos įstatymais ir kitais teisės aktais, ir nepagrįstomis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo tokių investicijų valdyti, palaikyti, naudoti, jomis naudotis, jų didinti ar jomis disponuoti.

2. Viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms užtikrina teisingą ir nešališką režimą. Šis režimas yra ne mažiau palankus nei tas, kurį Susitariančiosios Šalys savo investuotojų investicijoms taiko savo teritorijoje, arba tas, kurį Susitariančiosios Šalys savo teritorijoje taiko bet kurios trečiosios valstybės investuotojams, jei tas režimas yra palankesnis.

3. Šio Susitarimo nuostatos dėl nediskriminacinio, nacionalinio režimo ir didžiausio palankumo statuso neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios vieną Susitariančiąją Šalį kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams suteikti palankesnio režimo, lengvatų ar privilegijų dėl:

- a) jos esamo ar būsimo dalyvavimo laisvosios prekybos zonoje, muitų sąjungoje, ekonominėje ar pinigų sąjungoje, bendrojoje rinkoje ar kitokioje panašioje regioninėje ekonominėje integracijoje ar panašaus tarptautinio susitarimo, įskaitant regioninius darbo rinkos susitarimus, kurių šalimi Susitariančioji Šalis yra arba gali būti;
- b) bet kurių esamų ar būsimų susitarimų dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ar bet kurių kitų su apmokestinimu susijusių tarptautinių susitarimų;
- c) bet kurių esamų ar būsimų daugiašalių susitarimų, iš dalies arba visiškai susijusių su investicijomis.

5 straipsnis **LAISVAS PERVEDIMAS**

1. Viena Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje yra investavę kitos Susitariančiosios Šalies investuotojai, tiems investuotojams garantuoja nevaržomą su tomis investicijomis susijusių mokėjimų pervedimą, ir pirmiausia tai yra:

- a) pajamos;
- b) paskolų gražinimas;
- c) sumos, skirtos padengti išlaidoms, susijusioms su investicijų valdymu;
- d) honorarai ir kiti mokėjimai, susiję su teisėmis, išvardytomis šio Susitarimo 1 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose;
- e) papildomas kapitalas, būtinas investicijoms palaikyti ar plėsti;
- f) įplaukos, gautos pardavus visą arba dalį investicijos arba ją visiškai likvidavus, taip pat ir galimas prieaugis;
- g) užsieniečių, įdarbintų dėl jos teritorijoje atliktų investicijų, darbo užmokestis;
- h) 6 straipsnyje numatytos kompensacijos.

2. Nepažeidžiant Europos Sąjungos priimtų priemonių, pervedimai atliekami nedelsiant konvertuojama valiuta. Šie pervedimai atliekami taikant mokėjimo dienos keitimo kursą pagal galiojančias keitimo nuostatas.

6 straipsnis **NUOSAVYBĖS TEISIŲ ATĖMIMAS, KOMPENSACIJA**

1. Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijų atžvilgiu tiesiogiai ar netiesiogiai nesiima ekspropriacijos, nacionalizacijos ar kitų to paties pobūdžio arba to paties poveikio priemonių, nebent tų priemonių yra imamasi dėl viešojo intereso, nediskriminaciniu pagrindu, teisės aktų nustatyta tvarka ir jei yra numatyta veiksminga ir adekvati kompensacija. Kompensacija turi būti lygiavertė eksproprijuotos investicijos rinkos vertei prieš pat ekspropriaciją arba kai apie būsimąją ekspropriaciją tapo viešai žinoma, atsižvelgiant į tai, kas įvyko pirmiau, ir turi būti išmokama nedelsiant. Kompensacija apima ir palūkanas, apskaičiuotas pagal LIBOR nuo ekspropriacijos dienos.

2. Nepažeidžiant investuotojų, kurių turtas yra eksproprijuojamas, teisių pagal šio Susitarimo 8 straipsnį, šie investuotojai turi teisę reikalauti, kad atitinkamos teisminės ar kitokios kompetentingos ir nepriklausomos eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies institucijos nedelsdamos peržiūrėtų jų bylą ir nustatytų, ar tokia ekspropriacija ir atitinkama kompensacija atitinka šio straipsnio principus ir eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, dėl karo ar kitokio ginkluoto konflikto, revoliucijos, nepaprastosios padėties paskelbimo ar sukilimo, įvykusio kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, patyrusiems su investicijomis susijusių nuostolių, antroji Susitariančioji Šalis dėl restitucijos, nuostolių atlyginimo, kompensacijos ar kitokio atsiskaitymo taiko režimą pagal šio Susitarimo 4 straipsnio 2 dalį.

4. Nepaisant šio straipsnio 3 dalies, vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kurie, susidarius kuriai nors šioje straipsnio dalyje nurodytai situacijai, kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje patiria nuostolių dėl to:

- a) kad visą ar dalį jų investicijų rekvizuoja kitos Susitariančiosios Šalies pajėgos arba institucijos arba
- b) kad jų investicijas ar dalį jų sunaikina kitos Susitariančiosios Šalies pajėgos arba institucijos, nors tai nebuvo būtina,

yra taikoma restitucija arba išmokama kompensacija, kurios abiem atvejais turi būti neatidėliotinos, adekvačios ir veiksmingos.

7 straipsnis

SUBROGACIJOS PRINCIPAS

Kai viena Susitariančioji Šalis suteikė kokią nors finansinę garantiją dėl nekomercinės rizikos, susijusios su investicija, kurią atliko vienas iš jos investuotojų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, antroji Susitariančioji Šalis, vadovaudamasi subrogacijos principu, pripažįsta pirmosios Susitariančiosios Šalies investuotojo teises, jei pagal pirmosios Susitariančiosios Šalies garantiją buvo atliktas mokėjimas.

8 straipsnis

VIENOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALIES IR KITOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALIES INVESTUOTOJO GINČAI

1. Siekiant draugiškai išspręsti vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investuotojo su investicija susijusius ginčus ir nepažeidžiant šio Susitarimo 9 straipsnio, rengiamos suinteresuotų šalių konsultacijos.

2. Jei šiomis konsultacijomis ginčas neišsprendžiamas per šešis mėnesius nuo konsultacijų prašymo dienos, vienos šalies prašymu ir investuotojo pasirinkimu ginčas perduodamas spręsti:

- a) Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), įsteigtam pagal Konvenciją dėl valstybių ir kitų valstybių fizinių ir juridinių asmenų investicinių ginčų sprendimo, pateiktą pasirašyti 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone;

b) *ad hoc* arbitražiniam teismui, kuris, jei ginčo šalys nesusitaria kitaip, sudaromas pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles.

3. Susitariančioji Šalis, kuri yra ginčo šalis, nei ginčo nagrinėjimo, nei sprendimo vykdymo metu nesirems gynybai tuo, kad dėl draudimo sutarties investuotojas gavo kompensaciją už visą ar dalį patirtos žalos.

4. Bendrovė, įsisteigusi arba įsteigta pagal Susitariančiosios Šalies teritorijoje galiojančius įstatymus ir iki ginčo pradžios buvusi kontroliuojama kitos Susitariančiosios Šalies piliečių ar bendrovių, pagal Vašingtono konvenciją ir jos 25 straipsnio 2 dalies b punktą laikoma tos antrosios Susitariančiosios Šalies bendrove.

5. Nė viena Susitariančioji Šalis neteikia diplomatinės gynybos dėl ginčo, perduoto tarptautiniam arbitražui, išskyrus atvejus, kai ta kita Susitariančioji Šalis nesilaiko ir nevykdo šio arbitražo priimto sprendimo.

9 straipsnis **SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ GINČAI**

1. Susitariančiųjų Šalių ginčai dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo ar taikymo sprendžiami diplomatiniais kanalais.

2. Jei abi Susitariančiosios Šalys negali tarpusavyje susitarti per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai viena Susitariančioji Šalis paprašė surengti tokias derybas, vienos Susitariančiosios Šalies prašymu ginčas pateikiamas spręsti trijų narių arbitražiniam teismui. Kiekviena Susitariančioji Šalis skiria po vieną arbitrą, o šie du arbitrai skiria pirmininką, kuris yra trečiosios valstybės pilietis.

3. Jei viena Susitariančioji Šalis nepaskyrė arbitro ir neatsižvelgė į kitos Susitariančiosios Šalies pasiūlymą per du mėnesius paskirti arbitrą, tos Susitariančiosios Šalies prašymu arbitrą paskiria Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkas.

4. Jei praėjus dviem mėnesiams nuo arbitrų paskyrimo jiedu nesusitaria dėl pirmininko parinkimo, vienos Susitariančiosios Šalies prašymu pirmininką paskiria Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkas.

5. Jei šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininkas negali tos funkcijos vykdyti arba jei jis yra kurios nors vienos Susitariančiosios Šalies pilietis, paskyrimą atlieka pirmininko pavaduotojas, o jei šis negali to padaryti arba jei jis yra vienos kurios nors Susitariančiosios Šalies pilietis, paskyrimą atlieka vyriausias Teismo teisėjas, kuris nėra Susitariančiųjų Šalių pilietis.

6. Jeigu Susitariančiosios Šalys nesusitaria kitaip, arbitražinis teismas nustato savo procedūrą.

7. Kiekviena Susitariančioji Šalis dengia savo paskirto arbitro ir jos atstovavimo arbitražiniame procese išlaidas. Pirmininko ir likusias išlaidas lygiomis dalimis dengia abi Susitariančiosios Šalys.

8. Arbitražinio teismo sprendimai yra galutiniai ir Susitariančiosioms Šalims privalomi.

10 straipsnis
KITI ĮSIPAREIGOJIMAI

1. Jei vienos Susitariančiosios Šalies teisės aktų nuostatos arba tarptautinės teisės normos kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms suteikia palankesnę režimą nei tas, kuris yra numatytas pagal šį Susitarimą, taikomos tos nuostatos, kurios yra palankesnės investuotojui.

2. Susitariančiosios Šalys vykdo įsipareigojimus, kuriuos jos prisiėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijų savo teritorijoje.

11 straipsnis
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1. Šis Susitarimas gali būti keičiamas rašytiniu Susitariančiųjų Šalių susitarimu. Tokie pakeitimai įsigalioja šio straipsnio 2 dalyje nurodytą dieną.

2. Šis Susitarimas įsigalioja tą dieną, kurią Susitariančiosios Šalys viena kitai raštu praneša, kad jam įsigaliooti reikalingos atitinkamos vidaus teisinės procedūros yra atliktos; šis Susitarimas galioja dešimt metų. Jei likus dvylikai mėnesių iki šio laikotarpio pabaigos nepateikiamas rašytinis pranešimas dėl Susitarimo nutraukimo, Susitarimas laikomas tokiomis pačiomis sąlygomis pratęstu dvejiems metams ir t. t.

3. Iki šio Susitarimo nutraukimo dienos padarytomis investicijoms 1–10 straipsnių nuostatos galioja dar dešimt metų.

Pasirašytas 2003 m. birželio 27 d. Vilniuje dviem egzemplioriais mongolų, lietuvių ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų aiškinant Susitarimą, vadovaujama tekstą anglų kalba.

MONGOLIJOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

